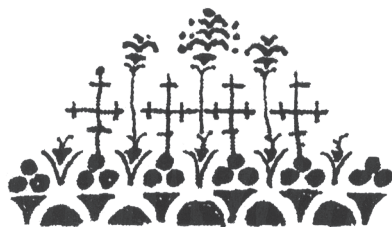

Mine elskede,

I dag er Kristus født – vår Bror, Venn og Frelser, for å reise opp dem som har falt, for å trøste dem som er sorgmodige, og for å styrke dem som er svake!

La oss ta Ham imot i vårt hjertes krybbe, slik at Han kan opplyse det med Sin nåde og fylle det med evig glede!

Under Bettlehemsstjernen, og under veiledning av Guds Mor, la oss bære Ham i vår sjels armer, i håp om frelse!

Deres tjener, bror og venn, deres med-julesanger og inderlige forbeder,

+ Părintele Episcop Măcarie Drăgoi
al Episcopiei Europei de Nord

+ Biskop av det Rumensk-Ortodokse bispedømmet i Nord-Europa

IC

XC

+ ÎMPĂRĂ

TEL SLAVEI

EX SXT
CALEA AD
VARXL
VIATA

† MACARIE,

**ved Herren vår Guds barmhjertighet og omsorg,
Biskop av det Rumensk-Ortodokse
bispedømmet i Nord-Europa,**

**Til de elskede brødre, prestene og diakonene, til dem
som bor i de hellige klostre, og til det utvalgte folk av
den sanne tro: nåde, fred, ro og glede fra Kristus som ble
født i Betlehems krybbe og i våre hjerters krybbe, og fra
meg, faderlig velsignelse og broderlig omfavnelse!**

**Ærede tjenere ved de Hellige Alter,
Elskede brødre og søstre som er sammen i bønn,**

Idet han grunnet på Guds plan for menneskets frelse, utbrøt den Hellige Profeten Jesaja: «Hvem trodde det budskap vi hørte? Og for hvem ble Herrens arm åpenbart?» (Jesaja 53:1). Og med god grunn, for dersom vi stopper opp og overveier det med våre egne sinn, trosser Frelserens inkarnasjon all menneskelig logikk. Den Himmelske Far bestemte at Hans Sønn skulle fødes i en hule, av en jomfruelig mor av beskjeden sosial status, og at hennes eneste beskytter skulle være en eldre tømmermann, vel vitende om at

Hans Fødsel ville vekke skandale og motstand, at det Guddommelige Barnet fra første stund ville ha en dødelig fiende i landets konge, og at Han umiddelbart etter Sitt komme til verden måtte søke tilflukt i eksil.

Hvilken jordisk keiser ville tenkt seg at hans barn skulle forlates, sårbart og utsatt, i en morter av et imperium som gjennomførte folketelling av «befolkningen» for skatteformål, og som var under trussel fra en maktblind tyrann besatt av ære i den grad at for å bevare den, tydde han til en forferdelig nedslakting av Betlehems uskyldige barn? Hvordan kunne man forestille seg Messias' fødsel av en mild jomfru, i et folk underlagt ekstremt strenge regler?

Det er nettopp fordi denne profetien var hinsides fatteevne, at den Rettferdige Simeon ventet over tre århundrer, og beholdt i sitt hjerte, som i en kalk, løftet fra Herren Gud, som drøyet bare for å gi seg selv mer fullt ut. Og fordi mysteriet var for dypt for hans forståelse, trengte den Rettferdige Josef engelens milde og klargjørende stemme for å følge Den Høyestes plan.

Derfor kom Kristus til verden som et spedbarn – det mest sårbare av alt skapt, avhengig av Sin mors kjærlighet og omsorg – i en familie med beskjedne midler, uten beskyttelse, og han møtte en hard, ja brutal verden. Men så sårbar som Messias var, ble han like mye gjort kjent. Hans Fødsel kunngjøres allerede før begivenheten, gjennom Stjernen på himmelen som veiledet de tre vise menn. Kong Herodes får også vite om det, og hele Jerusalem og Judea blir urolige.

Mine kjæreste,

Kristus, den Levende Guds Sønn, kunne, selv fra spedbarnsalderen, ha spredt fra jordens overflate dem som lå på lur etter Hans liv og planla Hans død. Bare ett kall, og legionsvis av engler ville ha spredt Herodes' morderiske styrker, og den Himmelske Far kunne umiddelbart ha innsatt Barnet Jesus som konge av Israel. Men, akkurat som disse englehærene ikke steg ned for å ødelegge tempelvakten som ble sendt for å arrestere Herren i Getsemanes hage, slik forble de også til sides ved Inkarnasjonen, likevel alltid nær, men ikke i samsvar med verdslige forventninger.

Englene viste seg for å forkynne gleden over Herrens fødsel for de rene hjertene til de enkle og ydmyke gjeterne, til de tre vismennene på pilegrimsferd, og til den gudfryktige Rettferdige Josef, akkurat som de flere år senere skulle stå ved siden av Kristus i Getsemane hagens pine, for å trøste Ham og styrke Ham, og deretter kunngjøre Hans Oppstandelse for de myrrabærende kvinnene, forbausede og vantro foran den tomme graven.

Vår Frelser, fra Sin fødsels daggry til Sin dødstime, fra Betlehems krybbe til Getsemanes hage og langs Korsets vei, gjorde Seg og forble sannelig den milde Broren og standhaftige Vennen for hver og en av oss, Ham som vi påkaller i tider med prøvelse, ensomhet, indre vandring og sorger som ingen kan se eller forstå unntatt Han alene. I de stundene hvor depresjon utmatter oss, angst lammer vårt hjerte, og ensomhet

fortærer oss, så forblir Kristus den Samme: Han som ledsager oss og søker oss når vi selv ikke lenger har styrke til å søke oss selv.

Vi føler oss ofte sårbare og alene, knust under presset fra en hastig, fragmentert og usikker verden, der flommen av informasjon, stormfloden av nyheter, og tempoet i teknologien utmatt og uroer oss. Vi lever ofte med våre hjerter revet mellom ønsket om å være vel og den manglende evnen til å reise oss, mellom frykten for å miste kontrollen og smerten ved å se vår egen styrke svekkes. Vi befinner oss uten stabile holdepunkt, uten veiledning, uten åndelig ly, og noen ganger uten noen vi kan betro vårt hjertes sorger til. Angsten oversvømmer oss, bekymringer frarøver oss freden, og daglig uro distanserer oss fra oss selv og fra dem vi elsker, og den får våre liv, til tider, til å ligne en sump av maktesløshet snarere enn en vei mot Guds Rike. Tynget av ubesvarte spørsmål, søvnløse netter og endeløse kamper, glemmer vi at vi aldri er alene, men er sammen med Frelseren Kristus.

Vi prøver å bære våre byrder alene, i tillit til våre egne krefter og planer. Når disse svikter eller kollapse, faller vårt håp med dem ned i fortvilelsens fryktelige avgrunn. Men nettopp der, i det mørkeste dypet, hvor sorger, svakheter, synder og frykt samles, skaper Kristus rom med Sitt milde og gjennomtrengende Lys som sprer mørket, og Han Selv – den Store Legen – driver bort vår frykt og helbreder oss, og viser at for Herren finnes intet sår som ikke kan helbredes.

Kjære brødre og søstre,

Når du gir avkall på tilliten til din egen kraft og begynner å lene deg på Gud, vil du føle hvordan du blir løftet opp av «Hans mektige høyre hånd og Hans hellige arm» (Salme 98:1). Han bringer deg ut av fortvilelsens sumper og leder deg til trygg havn som ikke bare er en flukt fra vanskeligheter og nød, men en ny visjon for livet.

De Hellige Fedre lærer oss at glemsomhet ovenfor Gud er den største lidenskapen. Ved å glemme Ham, frarøver vi oss selv det eneste våpenet som kan overvinne mørket: bønn. Da er det ingenting som hindrer frelsens fiender i å såre oss gjennom tristhet, frykt, fortvilelse eller blasfemi. Jo mer vi ydmyker oss og kaller på Herren om hjelp, jo sterkere blir vi i sjelen, og overvinner villedende tanker og destruktive lidenskaper. Han renser vårt hjerte, klargjør vårt sinn, og gir oss styrke og frimodighet.

Derfor, elskede bror og elskede søster, hvis du føler byrden av depresjon, angst, smerte eller ensomhet presse deg, frykt ikke! Du er ikke alene! Du er ikke fortapt! Du er ikke uten håp! Løft blikket mot Frelseren og si, uten opphør, med alt håp: «Herre Jesus Kristus, Guds Sønn, forbarm deg over meg, en synder!»

Glem aldri: Kristus bøyer seg først ned til de knuste, de sorgmodige og de som gråter uten trøst! For deg ble Han født i den fattige krybben; for dine tårer og smerte ydmyket Han Seg; for din ensomhet valgte Han å bli din Bror; for din frykt kom Han for å gi deg fred og mot, og ble din Venn!

Derfor, i disse velsignede dagene for Hans Fødsel, åpne ditt hjertes dør for Ham! Kall på Ham, ønsk Ham velkommen, og la Ham opplyse mørket i deg!

Og du vil føle hvordan, litt etter litt, i ditt bryst, et nytt hjerte vil begynne å slå – et varmere, lysere, mer levende hjerte! Du vil føle hvordan mørke tanker spres som morgentåke ved soloppgang! Du vil føle hvordan frykten slukkes, og i stedet springer det frem en fred verden ikke kan gi! Du vil føle hvordan nåden omslutter din tilværelse, og avslører at du aldri er alene! Du vil føle hvordan den bitre tåren forvandles til en lindringskilde, og at Kristus er ikke lenger fjern, men nær, veldig nær, i ditt åndedrag, i dine tanker, i hvert slag av ditt hjerte, for Han er nå født i din sjels egen krybbe, i ditt indre Betlehem. Amen.

**Deres tjener, bror og venn, som ønsker dere
alt godt og inderlig ber, og nå, sammen med dere,
synger julesanger,**

**† Biskop Macarie
Gitt i bisperesidensen i Stockholm,**

**Kongeriket Sverige,
på Herrens Fødsels fest,
i frelsens år 2025.**